

dr hab. Jarosław Dobkowski
prof. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie
kierownik Katedry Prawa Administracyjnego i Nauk o Bezpieczeństwie
Wydziału Prawa i Administracji

RECENZJA

rozprawy doktorskiej mgr. Mateusza WINIARZA
pt. *Zamówienia publiczne jako sposób racjonalizacji wydatków*
***jednostek samorządu terytorialnego* (Kraków 2023, ss. 287)**

W wykonaniu uchwały Rady Dyscypliny Nauki prawne Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie z dnia 27 lutego 2023 r., powołującej mnie na recenzenta w przewodzie doktorskim Pana mgr. Mateusza Winiarza, mam zaszczyt przedstawić recenzję rozprawy doktorskiej pt. *Zamówienia publiczne jako sposób racjonalizacji wydatków jednostek samorządu terytorialnego*, napisanej w Katedrze Prawa Samorządu Terytorialnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie pod kierunkiem i opieką naukową Pana dr. hab. Marka Maczyńskiego, prof. UJ przy udziale promotora pomocniczego dr. Marcina Smagi.

Po zapoznaniu się z treścią rozprawy stwierdzam, że:

1. rozprawa stanowi oryginalne rozwiązanie przez doktoranta zagadnienia naukowego,
2. autor wykazał w rozprawie ogólną wiedzę teoretyczną w dziedzinie nauk prawnych (nauk społecznych), w dyscyplinie prawo (nauki prawne), w specjalności prawo samorządu terytorialnego,

3. przedstawioną rozprawą kandydat do stopnia naukowego potwierdził posiadanie umiejętności do samodzielnego prowadzenia pracy naukowo-badawczej.

Oznacza to w całości, że oceniana rozprawa doktorska odpowiada kryteriom określonym w art. 13 ustawy z 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki¹, co pozostaje w związku z obowiązywaniem dyspozycji art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce².

Mając powyższe na uwadze opowiadam się za dopuszczeniem Pana mgr. Mateusza Winiarza – po spełnieniu przez Niego pozostałych przewidzianych prawem warunków – do publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

W uzasadnieniu tego wniosku przedstawiam następujące argumenty, ale także uwagi i spostrzeżenia, jakie nasunęły mi się w czasie analizy treści pracy i opracowywania recenzji:

1. Wybór problemu badawczego i sformułowanie tematu dysertacji

Autor recenzowanej rozprawy doktorskiej dokonał właściwego wyboru przedmiotu swych badań. Podjęte zagadnienie naukowe jest bowiem aktualne. Samo zestawienie trzech obszarów regulacji prawnej: administracji publicznej, finansów publicznych, zamówień publicznych w kontekście należytych relacji pomiędzy nimi jest już samo z siebie frapujące. Rozsądne gospodarowanie środkami finansowymi przez jednostki samorządu terytorialnego, a zwłaszcza postrzegane zamówień publicznych jako sposobu racjonalizacji wydatków pozostaje zatem niejednokrotnie dyskusyjne, nie tylko w aspektach ekonomicznych, ale przede wszystkim – prawnych i to zarówno pod względem doktrynalnym, jak i aplikacyjnym. Występujące problemy administracyjno-finansowe i jurydyczne nie zawsze znajdują swoje odzwierciedlenie w piśmiennictwie. Stąd też problem badawczy został wybrany trafnie. Jest on interesujący zarówno teoretycznie, jak i praktycznie. Stanowi przy tym istotny fragment porządku prawnego, czy szerzej systemu prawnego – cały czas niedostatecznie rozpoznany i spetryfikowany z perspektywy nauk prawno-

¹ Tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1789.

² Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.

administracyjnych, prawno-finansowych i prawno-gospodarczych, a zwłaszcza nauki prawa samorządu terytorialnego.

Rozwiązanie obranego przez autora rozprawy zagadnienia naukowego pozwala bowiem nie tylko odpowiedzieć na pytanie dotyczące statusu jednostek samorządu terytorialnego w trzech równoległych systemach: administracji publicznej, finansów publicznych i zamówień publicznych przez pryzmat zapewnienia racjonalności wydatkowania środków finansowych, ale także węższego spojrzenia na determinacje normatywną i określone obowiązki prawne oraz ich realizację w praktyce.

Zagadnienie naukowe zatem obiektywnie występuje i istniała nieodparta potrzeba jego naukowego opracowania.

Temat rozprawy doktorskiej oddający istotę tego zagadnienia został przy tym sformułowany prawidłowo – zarówno pod względem zgodności formalnoprawnej użytych pojęć, jak i pod kątem poprawności logicznej i systemowej. Tytuł dysertacji odpowiada zatem obszarowi podjętych i przeprowadzonych badań oraz jest zgodny z treścią recenzowanej dysertacji.

Szczególłą satysfakcję sprawia, że dysertacja powstała w ośrodku krakowskim, z którym związani byli i są wybitni specjaliści. Recenzowana rozprawa wypełnia poważną lukę w zakreślonym wyżej przedmiocie poznania naukowego. Do tego istotnie porządkuje dotychczasowe rozważania, wprowadzając wiele nowych pierwiastków twórczych.

2. Założenia rozprawy doktorskiej i użyte metody badawcze

Przedmiot rozprawy dotyczy ujęcia zamówień publicznych w jednostkach samorządu terytorialnego w kategoriach racjonalizacji wydatków.

Podstawowym celem dysertacji jest wykazanie, że

1) samodzielność jednostek samorządu terytorialnego gwarantuje swobodę w kształtowaniu warunków zamówienia w granicach wyznaczonych ustawami;

2) czynności podejmowane przez jednostkę samorządu terytorialnego na etapie przygotowania i prowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego mają wpływ na gospodarkę finansową tej jednostki;

3) racjonalność wydatkowania środków publicznych jest pochodną racjonalności w zakresie kształtowania warunków zamówienia;

4) efektem przynależności jednostki samorządu terytorialnego do systemu finansów publicznych i systemu zamówień publicznych, przy uwzględnieniu ustawowego katalogu przypisanych jej zadań publicznych jest konieczność kompleksowej oceny racjonalności jej działań (str. 10).

Są to jednocześnie tezy, które Autor zamierza weryfikować w treści rozprawy.

Punktem wyjścia jest zatem kwestia samodzielności jednostek samorządu terytorialnego w wykonywaniu zadań publicznych i założenie, że owa samodzielność ma wpływ na funkcjonowanie systemu finansów publicznych oraz systemu zamówień publicznych w inny – niż charakterystyczny dla organów administracji rządowej, które owa samodzielnością nie dysponują – sposób, a co za tym idzie pojęcie racjonalności wydatkowania środków publicznych powinno być relatywizowane do tych kontekstów (s. 12 i 14).

Problem ten niewątpliwie warty był naukowej eksploracji.

Choć nie zostały sformułowane pytania badawcze, co nie powinno specjalnie dziwić w przypadku prac bardziej opisowych, aniżeli empirycznych, to jednak stanowisko autora oddające jego koncept można zrekonstruować także analizując strukturę podziału treści na jednostki redakcyjne.

Po strukturze podziału treści widać także próbę kompleksowego opracowania tematu. Podjęcie się twórczego opracowania zagadnienia z perspektywy nauki administracji i prawa administracyjnego, nauki prawa finansowego oraz nauki prawa gospodarczego publicznego z uwzględnieniem związkowych aspektów wynikających z innych gałęzi prawa oraz innych dyscyplin naukowych, jak w szczególności ekonomia i finanse czy nauki o zarządzaniu i jakości z uwzględnieniem różnorodnej i przez to niejednolitej praktyki zasługuje na aprobatę.

Autor dość wyraźnie zarysował pole badawcze i określił płaszczyzny rozpatrzenia tematu. Przyjmuje poniekąd słuszne podejście badawcze, gwarantujące pewien obiektywizm dokonywanych ocen wypadkowych i formułowania konstatacji końcowych. Do osiągnięcia złożonych celów pracy nie potrzeba było jednak

przeprowadzania całościowych analiz, ale wystarczyło skupienie uwagi na sprawach podstawowych. Stąd też nastąpiło zasadne ograniczenie podejmowanych kwestii do najbardziej zasadniczych. Taki sposób postępowania badawczego pozostaje w realiach przeprowadzonych badań właściwy.

W pracy, obok klasycznej egzegezy aktów normatywnych, w tym przede wszystkim analizy norm prawnych porządku krajowego, oparto się o wyniki studiów orzecznictwa i literatury, w tym także – co należy odnotować – wypowiedzi przedstawicieli innych specjalności aniżeli nauka prawa. Praca jest nie tylko z zakresu nauki prawa, ale także włączonej w obszar nauk prawnych – nauki administracji, obejmującej kompleksowo sprawy funkcjonowania samorządu terytorialnego. Taki sposób postępowania badawczego pozostaje w realiach przeprowadzonych badań właściwy.

Powyższe założenia pracy, określenie jej celu, zakresu i przedmiotu, a także przesłanki metodologiczne i zastosowane środki poznania naukowego rozprawy zostały dość przekonująco omówione we *Wstępie* dysertacji. Należało tam jednak wskazać także na charakter rozważań i podejście do opracowania tematu.

Koncepcja badań nie budzi istotnych wątpliwości. Za w pełni adekwatne i prawidłowe uznaję przyjęte metody badawcze i położenie głównego nacisku w pracy na dociekania metodą dogmatycznoprawną i niepotrzebnie zawężenie jej do analizy tekstu normatywnego. Wydaje się, że i dogmatyka prawnicza musi bazować na wskazaniach doktryny prawniczej oraz judykatury i praktyki administracyjnej. W mojej ocenie wymagało to szerszego omówienia, bo sprowadzenie głównej metody pracy, jedynie do egzegezy tekstu prawnego wraz z procesem wykładni poszczególnych norm jest zbyt daleko idącym uproszczeniem. Dogmatyka prawnicza to metoda badawcza, a egzegeza tekstu prawnego wraz z wykładnią to narzędzie pracy każdego prawnika. Jurysprudencja to nauka, a nie rzemiosło, to działalność na wskroś twórcza. Oczywiście w metodzie dogmatycznoprawnej jest miejsce na odczytanie treści przepisu, zdekodowanie normy prawnej i jej interpretację, czy badania w zakresie *ratio legis*, ale chodzi także w szczególności o naukową charakterystykę i systematyzację pojęć i instytucji prawnych w odniesieniu do ustaleń ogólnej teorii prawa i wskazań wiedzy w obrębie poszczególnych specjalności prawniczych,

definiowanie tych pojęć, określanie treści poszczególnych instytucji prawnych, wyjaśnianie przez porównywanie, wyprowadzanie zasad prawnych i formułowanie wyjątków od nich, porządkowanie materiału prawnego. Także nie wszystkie dygresje w przeszłość czy analizy zaszłych regulacji prawnych można uznać za badania dokonane metodą historycznoprawną, bo mogą takowe być częścią badania dogmatyczno-prawnego. Kształtowanie się rozwiązań prawnych także wpływa na proces ich wyjaśnienia w faktycznym ich funkcjonowaniu. Stąd też powołanie się na bliżej nieokreśloną „metodę teoretyczną” może wywoływać wątpliwości, zwłaszcza że ona również ma mieć za swój przedmiot „analizę [...] źródeł prawa”. Podobnie jeśli idzie o zadeklarowanie badań „metodą historyczną” oraz „metodą aksjologiczną”.

Także przyjęcie metody prawno-porównawczej może wzbudzać wątpliwości. Dla przedstawienia tematu i zrealizowania celów pracy nie trzeba było przeprowadzać odrębnych badań komparatystycznych. Niemniej autor na str. 13 deklaruje, że uwzględni rozwiązania przyjęte w różnych systemach prawnych, jednakże w praktyce te badania sprowadził do analizy aktów prawa unijnego, a nie prawa obcego. Jeśli jest to w ogóle komparatystyka prawnicza to powinno być poprzedzone stosowanym komentarzem, aby nie było wrażenia, że jest to kwestia przypadku.

Także zastosowanie elementów ekonomicznej analizy prawa może wywoływać pytania o zakres jej zastosowania. Chodzi w niej bowiem o badanie prawa metodami ekonomicznymi, a nie ustalanie treści pojęć z zakresu ekonomii i finansów oraz nauk o zarządzaniu i jakości na potrzeby analiz prawnych. O ile treść pojęcia „efektywność” można określić na podstawie ustaleń ekonomii i finansów oraz nauk o zarządzaniu i jakości o tyle pojęcie „racjonalność” to także kluczowe pojęcie nauki administracji. Niemniej, korzystanie z dorobku innych dyscyplin naukowych nie oznacza od razu przejścia ich metod badawczych.

W treści rozprawy autor podjął analizy niektórych problemów w kontekście socjologiczno-prawnym, choć we *Wstępie* nie zadeklarował przeprowadzenia badań metodą prawno-empiryczną. Do osiągnięcia celu rozprawy nie były jednak potrzebne ustalenia co do sytuacji faktycznej w oparciu o badania socjologiczne, w szczególności badania jakościowe, wyniki ankiet, czy obserwację uczestniczącą, albowiem wystarczyły wyjaśnienia za pomocą podanych w treści pracy przykładów z praktyki

administracyjnej i judykatury. Konfrontacja teorii z praktyką odbywała się przy omawianiu poszczególnych kwestii szczegółowych i to także jest cenne.

Wszystko to warto było szerzej i klarowniej ująć we *Wstępie*. Wielość zadeklarowanych metod badawczych nie świadczy bowiem o zastosowaniu triangulacji poznawczej. Przyjęte założenia i metody badawcze lokują dysertację w kategorii prac bardziej źródłowych aniżeli *stricte* teoretycznoprawnych (doktrynalnych). To wstępne przekonanie ugruntowuje lektura recenzowanej pracy. Jest to opracowanie o wyraźnych walorach dogmatyczno-prawnych, uwzględniające i oceniające najważniejsze rozwiązania normatywne, przez pryzmat praktyki i orzecznictwa, ale również istniejącego w badanym obszarze stanu wiedzy naukowej z zakresu nauk prawnych i związkowych dyscyplin naukowych.

Stwierdzam, że przekazana mi do recenzji rozprawa jest mimo wszystko interesująca pod względem metodologicznym i merytorycznym, albowiem postawione przez autora cele zostały zrealizowane w trakcie prowadzonych badań, których plan stanowi oceniana rozprawa.

3. Konstrukcja pracy

Fragmentacja treści dysertacji na rozdziały i podrozdziały nie jest dowolna, a tytuły jednostek redakcyjnych odzwierciedlają zawarte w nich treści. Struktura podziału rozważań jest przy tym odpowiednia do przedmiotu pracy, a tak skomponowana całość jest pod tym względem logiczna i spójna.

Zapoznanie się ze spisem treści wywołuje pozytywne wrażenie naukowe. Praca pod tym względem jawi się jako dość jednorodnie usystematyzowana – całość dzieli się na rozdziały, które dzielą się na jednostki redakcyjne niższego rzędu. Pod kątem struktury wewnętrznej dysertację należy uznać za właściwie skonstruowaną i – w kontekście podziału treści – za zachowaną w odpowiednich proporcjach.

Analizując temat autor rozwinął temat w czterech rozdziałach merytorycznych, w których tytuły i śródtytuły wewnętrznych części obrazują myśl przewodnią i drogę poznania naukowego.

W kolejnych rozdziałach autor przedstawia takie kwestie, jak: *Jednostka samorządu terytorialnego jako podmiot wykonujący zadania publiczne*; *Jednostka*

samorządu terytorialnego w systemie finansów publicznych; Jednostka samorządu terytorialnego w systemie zamówień publicznych; Obowiązek oszczędnych i gospodarnych zachowań jednostki sektora finansów publicznych jako zjawiającego.

Rozwinięcie pracy, znajdujące się w powyższych w rozdziałach, zostało poprzedzone wprowadzeniem, obejmującym także założenia badawcze, zawartym we *Wstępie*. Całość zwięźdząją uwagi i konstatacje finalne, odnoszące się w pewnej mierze do celu pracy oraz niektórych wyartykułowanych na wstępie stwierdzeń, zamieszczone w *Zakończeniu*.

Oceniając w tym aspekcie konstrukcję pracy, należy stwierdzić, że struktura dysertacji niewątpliwie odpowiada autorskiej koncepcji ujęcia tematu.

W pracy wyodrębniono jednostkę redakcyjną obrazującą wykorzystaną bazę bibliograficzną, na którą składają się dwa wykazy: *Literatura* (zawierająca wykorzystane pozycje piśmiennictwa) oraz *Orzecznictwo* (w tym *case-law* Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, judykaty Trybunału Konstytucyjnego i sądów polskich, akty praktyki administracyjnej, opinie). Choć w *Bibliografii* nie ma wykazu aktów prawnych, to zestawienie aktów normatywnych zostało podane na początku i opatrzone skrótami. Jest to kwestia pewnej konwencji, ale najważniejsze, że stan prawny jest możliwy do ustalenia. Zamieszczone tam publikatory, w których ogłoszono teksty jednolite aktów normatywnych zostały podane prawidłowo, a treść poszczególnych regulacji przywołana w zasadniczych rozważaniach odpowiada aktualnemu stanowi prawnemu. Niemniej, opis bibliograficzny dokumentów elektronicznych powinien istnieć nie tylko w przypisach, ale także w odnoszącym się do tego osobnym wykazie. Referencje zawarte w przypisach nie wywołują większych obiekcji.

W odpowiednim wykazie autor wskazuje ponad 400 publikacji naukowych, w tym przede wszystkim z zakresu prawa administracyjnego, prawa finansowego i praw gospodarczego publicznego. Spora jest też liczba przywołanych aktów prawnych i judykatów istotnych dla opracowania rozprawy. Zdaniem recenzenta, zgromadzony i wykorzystany materiał źródłowy jest znaczny, co należy ocenić pozytywnie.

Bazę źródłową recenzowanej rozprawy można w tym kontekście uznać za prawie kompletną, podkreślając przy tym rzetelność przeprowadzonej kwerendy. Pozytywne wrażenie robi też łączna liczba przypisów umieszczona w tekście recenzowanej rozprawy, która wynosi 764, i nie stanowią one tylko zwykłych referencji źródłowych, ale są to także przypisy porównawcze i dygresyjne.

Oznacza to, że poglądy naukowe autora kształtowane są nie tylko na podstawie studiów literatury przedmiotu, ale także analizy materiału normatywnego, orzecznictwa sądowego, dokumentacji obrazującej praktykę i spostrzeżenia własne autora jako uczestnika pewnych procesów i działań. W sposób dość umiejętny wszystko to łączy z własnymi stwierdzeniami. Świadczy to o zdobyciu – stosownie do poziomu zaawansowania – umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej i posiadaniu ogólnej znajomości podstaw pisarstwa naukowego.

Całość zwieńcza dość rozbudowane *Zakończenie*, odnoszące się w dużej mierze do celu pracy i przyjętych na początku zamierzeń badawczych oraz zawierające konkluzje finalne i pewne rekomendacje. Niepotrzebnie postawiono tam niekiedy nowe kwestie i w ślad za tym przytoczono nowe argumentacje. Funkcje jednostki redakcyjnej tego typu są bowiem inne niż rozdziałów stanowiących merytoryczne rozwinięcie pracy. Ma ono przede wszystkim stanowić pewne podsumowanie i zawierać wnioski i konstatacje końcowe.

4. Ocena pracy pod względem formalnym

Od strony formalnej – biorąc pod uwagę obszerność dysertacji – praca została napisana prawidłowo. Język jakim napisano rozprawę jest poprawny i zrozumiały. Autor stara się nadać swym wypowiedziom postać opisów i stwierdzeń.

W toku wielokrotnej lektury pracy rażących błędów formalnych i dyskwalifikujących błędów rzeczowych nie stwierdzono. Występują natomiast nieliczne potknięcia językowe i błędy interpunkcyjne oraz omyłki pisarskie. Zdarzają się również wyjątkowo drobne uchybienia w przypisach i referowaniu źródeł. Korekta została zatem przeprowadzona w odpowiednim zakresie. Przekazany do recenzji egzemplarz rozprawy, zawiera tekst, który jest też prawidłowo „złamany”.

Powyższe zastrzeżenia natury formalnej nie mają jednak istotnego znaczenia dla jasności całościowego przekazu i w istotny sposób nie wpływają na pozytywną ocenę merytoryczną rozprawy.

5. Uwagi szczegółowe

Sformułowana w osnowie recenzji ogólnie pozytywna ocena rozprawy doktorskiej nie oznacza, że jako recenzent nie mam do niej uwag szczegółowych. Zadaniem recenzenta jest również zwrócenie uwagi na kwestie budzące wątpliwości, skłaniające do dyskusji oraz sprawy wymagające szerszego oświetlenia, czy też ponownego rozpatrzenia.

Wydaje się, że tytułowa kwestia mogłaby zostać postawiona także trochę inaczej. Jeśli bowiem tematem rozprawy są zamówienia publiczne jako sposób racjonalizacji wydatków jednostek samorządu terytorialnego to z racji samego tytułu należy przyjmować założenie, iż że istnieją inne przewidziane prawem sposoby racjonalizacji wydatków jednostek samorządu terytorialnego. Wtedy też należałoby szukać *genus proximum* i po jego odnalezieniu – *differentia specifica*. Czy zatem zamówienia publiczne są sposobem (formą), czy raczej środkiem prawnym (instrumentem) zapewnienia racjonalności wydatkowania środków finansowych przez jednostki samorządu terytorialnego. Zapewne są i to istotnym, ale pytanie czy jedynym. Autor samą „racjonalizację” rozumie przy tym szeroko i podkreśla, że „osiągnięciu celów racjonalizacji wydatków publicznych służą narzędzia o różnym poziomie złożoności” (s. 9). Widzi zatem poniekąd wielość sposobów racjonalizacji wydatków publicznych w samorządzie terytorialnym. Pojawia się zatem kwestia innych wobec zamówień publicznych środków prawnych racjonalizacji wydatków samorządowych i stosunku pomiędzy nimi, a w szczególności: czy jest to ewentualnie koniunkcja czy raczej alternatywa.

Inna sprawa to to, że współcześnie wyróżnia się najczęściej dwa podstawowe znaczenia pojęcia administracji publicznej: 1) administracja publiczna w znaczeniu organizacyjnym (podmiotowym) ujmowana jako pewien statyczny system organizacyjny, składający się z różnych podmiotów, organów, instytucji i innych jednostek organizacyjnych, powiązanych w pewną względnie jednolitą całość; 2)

administracja publiczna w znaczeniu funkcjonalnym (przedmiotowym) stanowiąca pewien prawem ustalony zakres działania państwa i innych podmiotów władzy publicznej, a także ujęty dynamicznie proces administracyjnej realizacji zadań publicznych – ewentualnie organizacji ich wykonania. Dodać do tego można jeszcze trzecie znaczenie – niezwykle aktualne w warunkach europeizacji prawa krajowego: administracja publiczna w znaczeniu atrybutowym (dystynktywnym) obrazuje zespół cech (właściwości) charakteryzujących sposób i zakres organizacji (dezorganizacji) lub zachodzących (bądź nie) procesów realizacyjnych, a także końcowy wynik aktywności umożliwiający wartościowanie i dający podstawę do wyróżnienia złej (niewłaściwej) administracji (*maladministration*) lub dobrej (preferowanej) administracji (*good administration*). Funkcjonowanie samorządu terytorialnego pod rządami zamówień publicznych oznacza, że zamówienia będą realizowane w sposób optymalny z ekonomicznego punktu widzenia, zapewniając racjonalne wykorzystanie środków finansowych, którymi dysponuje dana jednostka samorządu terytorialnego. Dlatego też uważam, że punktem odniesienia powinna być także perspektywa dobrej administracji, a może też dobrego rządzenia (*good governance*) w ujęciu amerykańskim. Według Josepha Eugena Stiglitz'a dobry samorząd terytorialny (w tym także racjonalnie wydatkujący środki publiczne poprzez zamówienia publiczne) stanowi swoiste dobro publiczne.

Ujmowanie jednostek samorządu terytorialnego jako zamawiających jest jak najbardziej prawidłowe, ale niektóre podmioty samorządowe mogą być też ujmowane w kategoriach wykonawców (tzw. podmioty wewnętrzne). Kwestią pozostaje odpowiedź na pytanie: czy wpływa to na racjonalizację wydatkowania środków publicznych w samorządzie terytorialnym a jeśli tak – to jakie to ma znaczenie?

6. Podsumowanie

W podsumowaniu uwag recenzyjnych stwierdzam, że przedłożona rozprawa jest opracowaniem trudnego, a równocześnie istotnego zagadnienia naukowego. Oczywiście, jak każda lektura, wywołuje pytania i wątpliwości, które nie wpływają jednak na wyrażoną na wstępie pozytywną ocenę merytoryczną.

Konkluzja końcowa

Konkludując, rozprawa doktorska Pana mgr. Mateusza Winiarza pt. *Zamówienia publiczne jako sposób racjonalizacji wydatków jednostek samorządu terytorialnego*, mimo zgłoszonych uwag, zasługuje na pozytywną ocenę. Stanowi wzbogacenie nauk prawno-administracyjnych o samodzielne rozwiązanie aktualnego zagadnienia naukowego. To wszystko uzasadnia stwierdzenie, że rozprawa odpowiada ustawowym wymogom stawianym pracom doktorskim.

W związku z powyższym wnoszę o dopuszczenie Kandydata do niższego stopnia naukowego do dalszych czynności w przewodzie doktorskim.

Olsztyn, dnia 9 czerwca 2023 r.

Genowefa Dobrowolska